N°. 18. A°. 1842.

DINGSDAG, den 1sten MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Februarij 1842.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, dd. 19 dezer maand, No. 252 | 200, zijn aan ISAK DA SILVA verleend, bepaalde *Brieven van Meerderjarigheid*, en zulks tot het drijven van Handel en alle andere Verrigtingen, met uitzondering alleen van het veraliëneren van onroerende Goederen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Februarij 1842.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 21 dezer maand, No. 255 | 203, is aan ANNA CLASINA MERSLEM, gepermitteerd geworden, om met weglating van haren familie naam, dien van LEMMERS aan te nemen, en zich alzoo te noemen:

ANNA CLASINA LEMMERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 December.

In het rapport van den maarschalk Soult over de reductie van het leger wordt allereerst van de uitbreiding gesproken, die in 1840 aan het Fransche leger gegeven is. De uitbreiding heeft bestaan in het opr igten der navolgende nieuwe korpsen: 12 reg. inf. van linie en ligte inf., 9 bat. jagers te voet, 1 bat. van het vreemden-legioen, 32 batterijen artillerie, 17 kompagnien trein-soldaten of tot de artillerie-parken behoorende ruiters, het kader voor een depôt bij elk regement der genie en 5 kompagnien werklieden, »Het bedrag der uitgaven voor het departement van oorlog, zegt de minister, is daardoor in eene aanzienlijke evenredigheid vermeerderd. Die vermeerdering, geheel en al te wijten aan buitengewone omstandigheden, waaraan door met bekwaamheid gevoerde onderhandelingen eene gunstige oplossing is gegeven, kan niet worden gehandhaafd, zonder de schatkist te bezwaren met uitgaven, die deze buiten staat is op den duur te dragen. Vandaar de dringende noodzakelijkheid om zich met de middelen bezig te houden, ten einde onze militairen staat binnen naauwere grenzen te beperken, die vooral beter in verhouding staan met de hulpmiddelen, welke de gewone inkomsten des lands toelaten, daaraan te besteden. Ik heb die even moeijelijke als teedere taak ondernomen, met den wensch, om de daarmede in verband staande belangen zoo goed mogelijk overeen te brengen, en Uwe Majesteit zal wel willen erkennen, dat de zelfopoffering en de ijver van haren minister van oorlog niet op eene zwaardere proef konden worden gesteld." — De maarschalk beoordeelt vervolgens de middelen, die door hem tot bereiking van het voorgestelde doel in overweging zijn genomen. Hij verwerpt het afdanken der in 1840 nieuw opgerigte korpsen, het verminderen der bataillons en eskadrons en het brengen eener evenredige vermindering over al de wapenen van het leger; het laatste vooral ook, omdat de ondervinding van het genoemde jaar geleerd heeft, dat Frankrijk, indien het van den staat van vrede tot dien van oorlog overgaat, in het spoedig vermeerderen der kavallerie groote moeijelijkheden ontmoet. Zijne keus is derhalve daarop gevallen, om het aantal kompagnien van ieder bataillon infanterie met ééne te verminderen en dus op zeven te brengen. Hij berekent, dat daardoor de wezenlijke sterkte van het leger van 433,000 op 344,000 man zal worden teruggebragt, hetgeen eene vermindering van 89,000 manschappen aanduidt. De bezuiniging, daardoor tot stand te brengen, die echter eerst in 1843 volkomen zal werken, zal 30 mill. franken bedragen. Te gelijk stelt hij voor, om de kaders der verschillende korpsen op een vasten voet te regelen, alles met dien verstande, dat het staande leger in tijd van oorlog dadelijk op 500,000 man zal kunnen worden gebragt. In dien geest is dan ook het koninklijk bevelschrift vastgesteld. Het blijkt daaruit, dat het Fransche leger voortaan zal zijn zamengesteld uit:

100 regementen infanterie, ieder van 3 battailons;

10 battaillons jagers te voet;

54 regementen ruiterij, ieder van 5 eskadrons;

14 regementen artillerie, gedeeltelijk ieder uit 10 tot 15 batterijen, en overigens uit 4 tot 14 batterijen zamengesteld;

3 regementen der genie;

26 legioenen gendarmerie;

waarbij dan nog andere korpsen van treinsoldaten en dergelijke, als mede bepaaldelijk in Algiers dienende en uit inlanders zamengestelde legioenen komen.

Het koninklijk bevelschrift bevat voorts bepalingen over de wijze, waarop al deze korpsen zullen worden versterkt, wanneer zij tot den staat van oorlog moeten worden gebragt en over de middelen, om de thans overtollige officieren langzamerhand weder te doen invallen.

— Voor het hof van assises te Angers heeft den 23sten November een staatkundig regtsgeding plaats gehad, hetwelk vrij wat opzien heeft gebaard. De Parijsche advokaat Ledru-Rollin heeft namelijk voor eenigen tijd in eene kiesvergadering te Mans, ter gelegenheid, dat hij zich op den voorgrond had gesteld, om in plaats van den overleden Garnier-Pagés tot afgevaardigde verkozen te worden, eene redevoering gehouden, waarin hij zeer revolutionnaire beginselen huldigde en zich als een voorstander der verandering van den tegenwoordigen regeringsvorm in eene eigelijke volksregering voordeed. Hij is werkelijk verkozen, maar wegens zijne redevoering, die dadelijk gedrukt en met duizenden exemplaren verspreid is, als schuldig aan het aanstoken van haat tegen de regering vervolgd geworden. In die regtsvervolging was natuurlijk het regt der algeheele vrijheid van spreken voor eene kiesvergadering betrokken. Niettegenstaande de beschuldigde door de bekwaamste pleitbezorgers van Frankrijk, namelijk de heeren Odillon-Barrot, Berryer en Arago, en door mannen van zeer onderscheidene staatkundige kleur verdedigd is geworden, is hij door de gezworenen schuldig verklaard. Dat schuldig verklaren betrof echter niet het uitspreken, maar het doen drukken zijner rede, Hij is veroordeeld tot 4 maanden gevangenis en 3000 franken geldboete. De drukker zijner rede is tot 3 maanden gevangenis en 2000 franken geldboete verwezen. Daar de betrekking van afgevaardigde hem onschendbaar maakt, zal de heer Ledru-Rollin eerst veel later de gevangenisstraf moeten doorstaan.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 18 December.

Uit Napels schrijft men, dat HH. MM. de Koning en de Koningin, die zich sedert eenige weken op Sicilie bevinden, onderscheidene streken des eilands bezoeken, en alomme met een zekeren luister en vreugde ontvangen worden. De welvaart en voorspoed, welke bij die gelegenheid door de ingezetenen aan den dag werden gelegd, waren echter slechts eene uitwendige vertooning, die wel van de goede gezindheid der bevolking getuigde, maar derzelver wezenlijken toestand geenszins naar waarheid leerde kennen. Na het vertrek der vorstelijke personen zag men dan ook overal terstond weder de gewone teekenen der heerschende armoede en ellende. Terwijl HH. MM. zich over zee van Trapani naar Palermo begaven, zijn hoogstderzelver rijtuigen, die over land derwaarts gebragt werden, door eene rooverbende aangevallen en, in weerwil van het gewapende geleide, gedeeltelijk uitgeplunderd. Deze gebeurtenis zou gewis aanleiding geven tot strengere maatregelen ter verzekering van de veiligheid des lands; doch men twijfelde er aan, of in den tegenwoordigen staat van zaken, die maatregelen van eenig wezenlijk goed gevolg zouden zijn.

MENGELWERK.

Monsieur de Latour.

Omtrent dezen, onder de regering van Lodewijk den XV, zoo beroemden schilder behelzen Kay's *Edimburger Portretten* eenige historische bijzonderheden, die wij hier willen mededeelen:

Nadat Monsieur De Latour in zijn 33ste jaar lid der Koninklijke schilderakademie geworden was, werd hij weldra aan het hof geroepen. Zijn vrijheidlievende en op onafhankelijkheid gestelde geest deed hem datgene van de hand wijzen, wat voor anderen een voorwerp van het ijverigste streven geweest zou zijn. Eindelijk echter gehoorzaamde hij aan de herhaalde bevelen van den Monarch. De plaats, welke Lodewijk gekozen had, om zich te doen portretteren, was een rondom van vensterramen voorziene toren. »Wat moet ik in deze lantaren uitvoeren?" vroeg Latour gemelijk. »Weet uwe Majesteit dan niet, dat, om te kunnen schilderen, het licht slechts van eene zijde moet invallen?" — »Ik had deze afgelegene plaats gekozen," antwoordde de Koning, zich verontschuldigende, »opdat wij er ongestoord zouden zijn." — »O zoo," hernam de schilder; »ik wist niet, dat de Koning van Frankrijk zelfs geen heer in zijn eigen huis was." Later naar *Versailles* geroepen zijnde, om Madame De Pompadour ('s Konings alvermogende minnares) te schilderen, gaf hij norsch ten antwoord: »Mijne gebiedenis aan Mevrouw de Markiezin, en zeg haar, dat ik niet in de stad rondloop om te schilderen." Eerst

op dringend verzoek zijner vrienden gaf hij toe, doch slechts onder beding, dat hij met Madame alleen gelaten zou worden. Deze voorwaarde herhaalde hij bij zijne komst, en verzocht daarenboven verlof, om, ten einde *à son aise* te kunnen schilderen, zich te mogen beschouwen alsof hij te huis was. Toen hem dit toegestaan was, ontdeed hij zich van kniegespen, kousebanden en das, hing zijne paruik over den arm eener girandole, en zette een zijden kapje op. In dit gemakkelijke *deshabillé* had hij nog naauwelijks zijn werk begonnen of de Koning trad binnen. »Hadden wij niet afgesproken, Madame," zeî de kunstenaar, terwijl hij opstond en zijn kapje van den kalen schedel nam, »dat geen mensch ons storen zou?" De Markiezin erkende zulks; de Koning lachte, en verzocht hem met zijnen arbeid voort te gaan. »Ik kan uwe Majesteit niet gehoorzamen," hernam Latour; »het is onmogelijk. Wanneer Mevrouw de Markiezin weder alleen is, kan zij mij doen waarschuwen." Met deze woorden nam hij kniegespen, kousebanden, das en paruik; en, de kamer verlatende, mompelde hij nog: »Het is toch regt onaangenaam, zoo gestoord te worden!" De favoriete schikte zich naar de luim des schilders en het portret werd voltooid. Het was levensgrootte, kreeg eene plaats in het *Louvre*, en geldt voor een der uitstekendste in zijne soort. Latour schilderde geheel de koninklijke familie, en hof en stad hielden zijne werkplaats als belegerd. Bij eene zeldzame gaaf van gezellig onderhoud, eenen zuiveren smaak, wetenschappelijke vorming, veelomvattend geheugen en voortreffelijk hart, kon het hem aan geene vrienden ontbreken. Zijn huis was de verzamelplaats der beroemdste mannen in kunst, wijsbegeerte en letteren. Daarenboven de gunsteling van den Koning en van den vermoedelijken troonopvolger, was de als kunstenaar trotsche Latour nogtans zonder verwaandheid of hoogmoed, en gaf, tot tweemaal toe, de *St. Michaël*-orde terug.

Kluchtig voorval, der Baronesse d'Outreville bejegend.

Ten tijde dat *Frankrijk* door het grootste geldgebrek geplaagd werd, en ieder, die geen genoegzaam vertrouwen op de *Assignaten* stelde, zich tot den ruilhandel in natuur voortbrengselen bepalen moest, kwam een reizende troep Tooneelspelers te *Neufschatel* in *Normandije*, om aldaar eenige *representatiën* te geven, tegen 20 en 10 *sous* de plaats, betaalbaar in geld of in kaas.

De Baronesse d'Outreville, die reeds vrij bejaard, op haar oud kasteel, twee uren vandaar verwijderd, woonde, hoort van deze Tooneelspelers spreken; onder welke voornamelijk de lange en magere Directeur Dorval geroemd werdt, als de rol van *Don Juan*, in *le festin de Pierre* van Corneille, bijzonder treffend uitvoerende. »Ik wil hem zien," zeide de Barones, en terstond liet zij hare vermolmde koets met twee werkpaarden van haren prachter bespannen. Blaise moet koetsier zijn; terwijl haar gevolg bestond uit Geertruida, hare kamenier, de kleine Nicole, haar petekind, en la Jeunesse, haren grijzen kamerdienaar. Met veel deftigheid werd uit een goudbeursje een *Louis d'or* gehaald, die daarin sedert het huwelijk van Lodewijk XV bewaard was. Naauwlijks is zij voor den Schouwburg aangekomen, of zij eischt vier plaatsen op den eersten rang, en reikt te gelijk het geliefde goudstuk over. Paljas, die als Controleur het geld ontvangt, overhandigt haar dadelijk, met eene sierlijke buiging, de vier biljetjes, en roept: »Geef Madame het overige terug." Terstond worden vier honderd kleine kazen bij haar in de koets gebragt, die zoo veel als twintig *francs* moesten bedragen. Op het zien dezer vreemde munt wordt de Barones geweldig boos, schreeuwt en tjantert op eene vreeselijke wijze. Haar gezelschap lacht, terwijl de menigte zich, al meesmuilende schaterende en spottende rondom de koets verzamelt. De hoogadelijke Dame is intusschen, in weerwil van hare vertoogen, reeds tot aan de kin toe in de kaas gepakt, en begrijpt nu toch, dat zij onder deze omstandigheden den Schouwburg geenszins bezoeken kan, wil zij niet nog verder tot spot verstrekken. Zij besluit dus terug te keeren, en vertrekt met haren sterkriekenden voorraad, die haar en haar gezin voor een rond jaar van kaas voorzag, zonder den *Don Juan* gezien te hebben.

Gesprek tusschen Alexander en Diogenes.

Diog. Wie is daar?

Alex. Alexander: hoe komt het, dat gij uwe ton niet verlaten hebt om naar mijn paleis te komen?

D. Omdat de weg van mijne ton naar uw paleis even lang was, als die van uw paleis naar mijne ton.

A. Hoe, zijt gij dan geen eerbied aan koningen verschuldigd?

D. Neen.

A. Waarom niet?

D. Omdat zij geen goden zijn.

A. Zij zijn de goden der aarde.

D. Ja, goden der aarde.

A. Plato heeft andere gevoelens.

D. Ik verheug mij daarover.

A. Waarom?

D. Omdat ik niet gaarne zou willen, dat iemand anders Diogenes's begrippen had, dan Diogenes zelf.

A. Als Alexander iets heeft dat Diogenes kan behagen, zegt het mij — en gij kunt het bekomen.

D. Ontneem mij dan niet wat gij mij niet kunt geven, het licht der wereld.

A. Wat begeert gij?

D. Niets van hetgeen gij hebt.

A. Ik beveel over de geheele wereld.

D. En ik veracht dezelve.

A. Uw leven duurt niet langer dan ik verkies.

D. Maar ik zal sterven, of gij het wilt of niet.

A. Hoe kan men leeren om tevreden te zijn?

D. Door af te leeren om te begeren.

A. (*Tegen Hephestion*) Hephestion, ware ik niet Alexander, ik zou wenschen Diogenes te zijn. — (*Tegen Diogene.*) Diogenes, als ik weder hier heen kom, zal ik u komen bezoeken en spreken.

De kanselier Dupratliet, door een vonnis van het parlement, de geneeskundige faculteit van Montpellier van hare previlegien berooven, Rabelais besloot te beproeven, of hij door zijne welsprekendheid den kanselier zoude kunnen overhalen, dit vonnis in te trekken. Maar hoe zoude hij daarin slagen? Het was niet gemakkelijk, een gehoor te bekomen, het allerminste in deze zaak. Rabelais nam een middel te baat, waarvan een suppliant zelden in staat is, zich te bedienen. Hij sprak den Zwitser, die voor het paleis des kanseliers stond, in het *Latijn* aan. Deze zond terstond naar eenen Secretaris, welke *Latijn* verstond, maar tot dien sprak Rabelais *Grieksch* en toen een ander, die der Grieksche taal kundig was, werd geroepen, liet hij zich in het *Hebreeuwsch* hooren. Zoo vloeide hem beurtelings, eene menigte oude talen glad van de lippen. Het geheele huis geraakte in rep en roer. Men verhaalde den kanselier, dat er buiten een man stond, die met pinkstertongen sprak. Men liet hem binnen komen en nu sprak hij met zulk eene mannelijke welsprekendheid voor de regten zijner faculteit, dat hij den kanselier tot andere gedachten bragt en zijn doel bereikte. Daarom werd te *Montpellier*, nog lang na zijnen dood, zijnen doctormantel in eere gehouden en wie aldaar den doctorgraad verkreeg, droeg op dien heugelijken dag, den mantel van Rabelais.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 25 Februarij 1842.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A. No. 54 en La. A. No. 27 O. W.; aankomende A. W. VAN DEN BRINCK. *f 2900.* — F. J. BINZ.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A. No. 86 en La. B. No. 76 O. W.; aankomende R. DEL CASTILHO. — *f 7100.* — J. NAHAR CASTILHOZOON.

ADVERTENTIËN.

Op Donderdag den 10den Maart e. k. zullen Fungerende CURATORS, in het lokaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: BAREND HARREVELD en JOHANNIS BONVIELLARD VAN COUDERC.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 24 Februarij 1842.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6458) De Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, zal *MORGEN* om *negen* uren, ten huize van den Heer J. BRONKHORST JR., aan de *Watermolenstraat*, presenteren te verkoopen:

Hemden-, Osnabrugs- en Huismans Linnen, bruin- en wit Dril, katoenen en garen Servietgoed, stellen Damast Tafellaken met Servietten, 10 en 7 kwart Cambricqs, Kamerdoek, Schots Batist, geborduurde Neteldoeken, Marcellis, Printers, Shirting, 5 en 6 kwart Vriesch. Bont, rood Meubel ditto, zwart Laken en Drap de Saphir en een *extra* fraaije PAARDEHAREN MATRAS.

Pleeten - Oblie - en Beschuit Trommels met Bladen, Messenzetters, stellen Bailancer Messen met ijvoren hechten en diverse *BIJOUTERIEN.*

Eenige vaten St. Julien Medoc Wijn, (dewelke niet verandert is) Roode Wijn in kisten, Haut Bages Pauillac, Bergerac, Hochheimer, Niersteiner en Laubenheimer in kistjes van 1 dozijn en Madera per dozijn, damejeans *oude* Cognac Brandewijn, en al wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

CONTINUATIE

(7153) Der VENDU, ten huize van den Edel Groot Achtbaar Heer J. DE JAGER Ez., op HEDEN den 1sten Maart.

Alsmede:

Een *OPSTAL* van een Koetshuis.

NB. De *GOEDEREN* zijn Heden te bezigtigen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten Febr., het Schip *Allernia*, Kapt. R. W. Vos, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

UITGEZEILD.

Den 27sten Febr., de op den 26sten alhier gearriveerde Engelsche Stoomboot *THE CITY OF GLASGOW*, gekommandeerd door den Kapitein BOX.

Volgens particuliere brieven dd. 28 Januarij jl., zijn in Texel gearriveerd:

Den 13den Januarij, *Harmonie*, Boy Jansen. — Den 19den, *Adolph Frederik*, G. Zwanenburg. — Idem, *Koophandel*, E. G. Hoeksma. — Den 21sten, *Nickerie Packet*, C. Hoffker (van Nickerie). — Den 25sten, *Van Speijk*, D. Visser. — Den 26sten, *Wilhelmina*, J. N. Klint. — Idem, *Maria Frederica*, K. B. de Weerd. — Allen van hier.

Z. M. Oorlogs-Korvet *CASTOR*, na den 16den Januarij, uit Zee te zijn terug gekomen is den 21sten wederom naar herwaarts uitgezeild.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.